

СТАНОВИЩЕ

от

Професор доктор Галина Аркадиева Апостолова,
преподавател по камерно пеене в катедра „Пеене“,
Вокален факултет при НМА „Проф. Панчо Владигеров“, член на
научно жури, назначено със заповед на ректора на АМТИИ
„Проф. Асен Диамандиев“ № РД – 27 – 187, Пловдив,
17.12.2024., на основание чл. 31, ал.1 от ППЗРАСРБ и решение
на ФС при Факултет „Музикална педагогика/протокол №
9/17.12.2024 г. за защита на дисертационен труд „Формиране,
развитие и методически постижения на клавирната школа в
Китай“ от Минмин Цуй

Дисертантката Минмин Цуй е родена през 1982 г в Шенян, Китай. Завършва магистърска степен по пиано в Музикалната консерватория в същия град. Взема активно участие в редица концерти във висшите училища за музика в градовете Тиендзин, Сиан, Шандонг, Дзилин. Изнася солови клавирни рецитали в родния си град Шенян. Участва в жури в конкурсите за пианисти “Yamaha”и “Steinway”. Минмин Цуй има публикувани девет академични статии и две монографии, свързани с дисертационния си труд върху клавирната педагогика в съвременен Китай. Минмин Цуй понастоящем е доцент в Музикалната консерватория в Шенян.

Дисертацията се състои от седем глави, увод, заключение, списък с публикациите, списък с приносите на труда и библиография, включваща пет заглавия на английски език и тридесет и осем –на китайски език.

В **Увода** кандидатката описва методите си, обяснява мотивацията си, дефинира обекта и целта на изследването си.

Първа глава е посветена на формирането на китайската клавирна школа. В нея кандидатката описва историческото развитие на клавирната музика XVII-XX век. Разглежда се пътят на клавирните инструменти до Китай – от внасянето на първите клавиборди, през преминаването към съвременното пиано до разпространението на клавирното обучение.

Важна стъпка за клавирното и общомузикалното обучение е създаването на музикални организации в страната. През 1927 година в Китай се основава първата консерватория от Сяо Юмей.

В обучението се започва най-напред от японската музикална система, а впоследствие се включват редица европейци – Марио Пачи (Италия), Б. Захаров, А. Гарц, Ал Черепнин (Русия). След това обучението се поема от школувани в Европа и Съединените американски щати китайски пианисти.

Междувременно се създават и първите клавирни композиции от Джао Юанрен, Лъ Лутинг, Ю Бианмин, Лао Жиченг.

В първа глава, наред с възникването на клавирното обучение, се систематизира развитието на цялостния музикален живот в Китай – от

появата на клавирни инструменти през обучението, създаването на композиции, разпространението на литература по обучението на пиано до магазините за продажба на музикални инструменти.

Във **Втора глава** се разглежда развитието на китайската клавирна школа до основаването на Китайската народна република. Разглежданият период включва годините 1949-1966. Посочени са както средните и висши училища, така и любителските кръжоци. Изреждат се многото постижения на китайски пианисти в различни конкурси, заедно с различни методически трудове по различни системи на обучение по пиано. Дисертантката посочва и клавирни произведения, основаващи се върху традиционната китайска музика.

В **Трета глава** са описани пораженията, нанесени на културата и музиката в периода на т.нар. **Културна революция**. В този десетгодишен период са отречени всички постижения в годините 1949-1966. Цялото образование се смята за продукт на буржоазната идеология.

В **Четвърта глава** дисертантката разглежда връщането към нормален музикален живот след Културната революция. Стремехът е към възвръщане на достигнатото до 1966г. Създават се нови музикални институции, появява се и online обучение, не без влиянието на средствата за масова информация. Наред с това започва и международен обмен. Редица китайски пианисти стават лауреати на награди в престижни международни конкурси. Такъв вид международно сътрудничество има и в сферата на клавирната педагогика. Споменати са имената на изявени китайски клавирни педагози и техните теоретични постановки. Появяват се и нови композиции в различни съвременни стилове. Тези данни

кандидатката е подкрепила със съответните примери.

В **пета, шеста и седма глава** е описано влиянието на руската и френската клавирна школа. Представени са клавирните педагози Д. Шеров, А. Татулян, Т. Кравченко (от руска страна) и М. Лонг и Ив Нат (от френска). Разгледана е и школата на преподаване на Вей Данвън (Китай).

Минмин Цуй обобщава постиженията на двете школи и смята, че трябва да се търси съчетанието на силните им страни, както в техническо отношение, така и по отношение на изграждане на формата на клавирните произведения.

Дисертационният труд на Минмин Цуй е сериозно професионално изследване от позицията на опитен пианист и педагог. Особено ценен е нейният практически опит. Изследваната тема стъпва и върху голямо количество теоретична литература, приложима в педагогическата практика.

В заключение убедено предлагам на дисертантката да бъде присъдена научната и образователна степен „Доктор“ по професионално направление 8.3 – музикално и танцово изкуство.

София, 17.01. 2025 г,

проф.д-р Галина Апостолова